इति (३८. १०) ॥४॥ दिवि धा इति (३८. ११) त्रिरुत्कम्पयति ॥५॥ महावीरम् ।
स्वाहाग्नयऽइत्यनुवषट्कृते (३८. ११) ॥६॥ जुहोति । अश्विना घर्ममिति
(३८. १२) ब्रह्मानुमन्त्रयते ॥७॥ हुतं द्रव्यम् । देव॰ हुतं द्रव्यमिति कर्कः पात्र-
स्थमित्यन्ये · उभयमप्येतत्समूलम् शाखान्तरात् · अतश्चेह्यानुष्ठानम् ।
अपातामिति (३८. १३) यजमानः ॥८॥ तदेवानुमन्त्रयते । देव॰ घर्मं पात्रस्थमेव ।
इषे पिन्वस्वेति (३८. १४) पिन्वमानमनुमन्त्रयते ॥९॥ तदेव द्रव्यम् । देव॰ पि-
॰नमिति अतितप्तत्वात्पात्रमध्ये सर्वतः प्रसरन्तमुत्कलन्तमितस्तत उद्गलन्तमित्यर्थः ।
अत्र च निःसंदिग्धं घर्मस्थस्यैव द्रव्यस्याभिमन्त्रणम् शाखान्तरेऽपि तथैव दर्शनात् ·
अतो ब्रह्मादीनामपि (७) पात्रस्थस्यैवानुमन्त्रणं युक्तम् · अयमेव स्वश्रुत्यभिप्रायः ।
धर्मासीत्युत्क्रामत्युत्तरपूर्वार्धम् (३८. १४) ॥१०॥ देव॰ अध्वर्युः ऐशानीं दिशं प्रति
उद्गृह्णति । अमेन्यस्मेऽइति (३८. १४) खरे करोति ॥११॥ महावीरम् । देव॰
आहवनीयस्योत्तरतः ख॰ति परीशासगृहीतमेव स्थापयति । विकङ्कतशक-
लैर्जुहोति घर्मे न्यञ्च-न्यञ्च स्वाहा पूष्णे शरसऽइति (३८. १५) प्रतिमन्त्रम् ॥१२॥
वि॰लैः घर्मद्रव्ये न्यक्का-न्यक्का[1] तदेव जुहोति । देव॰ नीचैर्घर्ममध्ये शकलं प्रवे-
श्याक्काक्का तत्स्थेनाज्येन नितरामक्काक्केत्यर्थः । हुवा-हुवा प्रथमपरिधाऽउ-
पश्रयति ॥१३॥ विकङ्कतशकलान् । देव॰ शकलैः हु॰त्वा प्रतिहोमं तत्तद्धकलं प्र-
॰यति आश्रितं करोति तत्र निदधातीत्यर्थः । चतुर्थमङ्कतमुद्धीक्षमाणो दक्षि-
णतो बर्हिष्युपगूहति ॥१४॥ शकलम् । देव॰ वेदेर्दक्षिणभागे आतिथ्यबर्हिषि
प्रवेशयति । सप्तमं च सर्वलेपाक्तं दक्षिणोक्षमाणः प्रतिप्रस्थात्रे प्रयच्छति ॥
१५॥ चशब्दादङ्कतम् । देव॰ सर्वमपि मूलाग्रपर्यन्तं महावीरस्थघृतलेपेनाक्तम् ।
तच्च स उत्तरतः शालाया उदञ्चं निरस्यति ॥१६॥ तमेव शकलम् ।
स्वाहा सं ज्योतिषेत्युपयमन्यामासिञ्चति (३८. १६) घर्म्यम् ॥१७॥ घर्म्यशब्देन द्रव्य-
मुच्यते । देव॰ घर्म्यं घर्मसम्बन्धि तन्मध्यस्थितमाज्यमुप॰न्यां स्रुचि आ॰ति परीशा-
साभ्यां घर्ममुत्याद्य स्रुक्पुष्करस्योपर्यधोमुखं करोतीत्यर्थः । रौहिणं जुहोति
॥१८॥ द्वितीयम्[2] । उपश्रितानि च प्रहरति ॥१९॥ चशब्दादनन्तरमेव ।

---

१) sic! २) see 8. १8., viz. अहः केतुनेति प्रातःकाले सायं च रात्रिः केतुनेति मन्त्रेण·